

amikor bementem az otthonba, olyan sok szeretettel tudtam feléjük lenni, és olyan örömmel, ami bizonyosan nem tőlem jött.

Ez alatt a rövid két hónap alatt sok mindent láttam, és tapasztalhattam. Láttam időseket beköltözni az otthonba úgy, hogy még minden nap reménykedtek, hogy hazamehetnek; láttam olyat, aki az alkoholizmus miatt került oda és annyi idős, mint a szüleim; láttam olyat, aki mellettem kapott agyvérzést és láttam szeretteket búcsúzni... Mégis biztatok arra mindenkit, hogy próbálja ki, milyen is egy ilyen helyen tölteni a mindennapokat. S az igazsághoz még az is hozzátartozik, hogy itt nem csak arról tanulhattam, hogy milyenek ők, milyen tünetmentesek és mennyi szeretet és érzés van bennük, hanem sokkal több ajándékot kaptam általuk, sokkal többet tapasztaltam meg Isten szeretetéből, mint azt addig bármikor.

Lugosi Lili

Velence, avagy az első évfolyam gólyatábor-élményei

2015. augusztus 25-29. között gólyatáborban vehettünk részt Velencén a Timóteus-házban.

Az áprilisi felvételi feszült pillanatai után izgatottan vártuk a júliusi felvételt értesítő leveleket is. Sokat kérdeztünk egymást, hogy megérkezett-e már, és ha igen, akkor mi szerepel benne. Így augusztus 25-én már ismerősként köszönthettük egymást a Déli-pályaudvaron, ahonnan a vonatunk indult Velencére. Az utazás gyorsan telt, hiszen mindenkitől volt mit kérdezni, és mindenkinek volt mit mondania, lehetett az egy jó könyv, nyári élmények, Csillagpont vagy a még nem is olyan régről a gimnáziumi megpróbáltatások. Miután leszálltunk, a segítők szerint egy „rövid” séta állt előttünk. A Timóteus-házban a szo-

báink megkeresése után, rövid regisztráció következett majd megkaptuk a gólyapólót. A tényleges program Székely Tamás előadásával kezdődött, amely során megismertük a Schleiermacher-fát és a teológia különböző ágait. Az agytornát követték az ismerkedős játékok, így olyan dolgokat is megtudhattunk egymásról, amik elkerülték volna figyelmünket. A nap végére már kívülről tudtuk egymás neveit, és persze azt is, honnan érkeztünk.

Másnap reggel gitárszóra és éneklésre keltünk. A reggeli után tovább folytatódott az ismerkedés egymással és az előttünk álló feladatokkal. Ehhez dr. Siba Balázs tanár úr hozott érdekes feladatokat. Ez a nap sem telhetett el HP-s játékok nélkül, melyek tovább kovácsolták az évfolyamunkat. Ekkor találkoztunk a tábor legnehezebb kihívásával is: letenni egy botot úgy, hogy mindenkinek a mutatóujja hozzáér. Ezen az estén vendégünk volt Gottfried Richárd, akit az esti áhítat után a szolgálatával, tapasztalataival kapcsolatban bombázhattunk kérdésekkel. Különösen is megragadott minket az alapi gyülekezet.

Csütörtökön reggel az ébresztő után Petra reggeli tornát tartott nekünk, sajnos nem hagyta ki Laurenciát, de szerencsére nem kellett többször megismételniük. A reggeli után délelőtt dr. Zsengellér József dékán úr látogatott el hozzánk. Egy aktuális téma, a migráció bibliai felfogását néztük meg egy ó- és egy újszövetségi ige alapján, és kerestük a választ arra, hogy mi mit tehetünk az ügy érdekében. Délután Péntek Dániel, ötödéves hallgató érkezett hozzánk, aki bemutatta nekünk a héten már oly sokat emlegetett héber betűket. Este Bartos Gergely lelkész beszélt szolgálatáról és saját életéről.

A pénteki nap ígérkezett a legizgalmasabbnak, két vendég is érkezett hozzánk a Teológiáról. Elsőként Bölcsföldi András spirituális mutatta be a munkáját képek segítségével, majd ebéd után dr. Németh Dávid évfolyamvezető tanárunkkal ismerkedtünk meg. A vele eltöltött másfél óra rendkívül tartalmas volt, így nem bántuk, hogy picit borította a programok rendjét (rövidebb túrát tettünk). Este Bölcsföldi András tartott áhítatot, majd sütögetéssel és tűz körüli énekléssel zártuk a tábor utolsó estjét.

A szombati nap különösen gyorsan telt, hiszen a morzsaszedegetés, egy nagy imaközösség és a takarítás várt ránk a hazaút előtt. A már ismerős 2,6 km „rövid” sétát izgalmasabbá tettük, és a strandolók között vágunk át a bőröndökkel, de még így is sikerült elérnünk a vonatot.

A hét folyamán a HP tagjai, illetve a segítők gondoskodtak róla, hogy mind testileg mind lelkileg épülhessünk. Minden reggel tele voltak az asztalok étellel, mire sikerült kinyitni a szemünket, és aludni sem mentünk úgy el, hogy bárki éhes maradt volna. A HP tagjai a 2Tim alapján tartottak áhítatot minden nap, ami a kiscsoportos beszélgetések témáit is jelentették. Ezek során előttünk álló problémákról, akadályokról, és azok ellenszereiről, megoldásairól hallottunk. Hálásak vagyunk, hogy a felsőbb évesek nem elrettenteni akartak, hanem bátorítani minket az előttünk álló hat évre.

Ezúton is szeretnénk köszönetet mondani azoknak a szervezőknek és segítőknek, akik a nyaruk utolsó teljes hetét ránk szánták. Hálásak vagyunk Tamásnak, Petrának, Lucának, Ottónak, Evelinnek, Lilinek, Gergőnek, Hajninak és Briginek, hogy nem hagytak minket éhezni, sem szomjazni, sem unatkozni, sem aludni.

Azóta már túl vagyunk jó pár héten, az évfolyamvacsorákon és a gólyaesten, de szívünkben még ott zengnek a gólyatábor szavai, dallamai, beszélgetései és maradandó élményei.

Czikó Györgyi